

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA BISERICESCĂ ȘCOLARĂ LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ

Invățătura Bisericii despre Sf. Duh.

— Sf. Spirit în N. Testament —

II.

Afirmarea parabolică: „pământul din sine rodește întâiu iarbă, apoi spic, după aceea deplin grâu în spic¹⁾), se poate foarte bine aplica procesului de revelațiune în general și dezvoltării teologiei asupra Sf. Duh în evanghelii în special, dintre care sinopticii reprezintă prima treaptă.

Domnul nostru Iisus Hristos n'a venit ca să strice legoa. El și-a clădit învățătura sa pe V. Testament, deși mult mai sus și peste limitele acestuia; iar pentru discipolii săi, n'a fost o temă ușoară înțelegerea acestui lucru.

Astfel, cu privire la Sf. Duh, evangheliile sinoptice țin atât de mult la ideile V. Testament, încât s'ar putea zice cu Stevens²⁾ că „ele prea puțin ne duc peste idea V. Testament despre Sf. Duh ca un nume pentru puterea sau prezența lui D-zeu“, deși evangheliile sinoptice exprimă învățătura Mântuitorului despre cei Trei în Dumnezeu, în mod foarte simplu și fără o speculațiune teologică, însă cât se poate de clar: „Drept aceea mergând învățați toate neamurile, botezându-i pre ei în numele *Tatălui* și al *Fiului* și al *Sfântului Duh*“.³⁾

În sinoptici, Spiritul lui D-zeu este încă, pre cum e și în V. Testament, puterea lui D-zeu care increază lucruri supranaturale. Așa miracolul încarnării este lucrarea Sfântului Duh: „iar Maria... s'a aflat având în pântece din Duhul Sfânt... căci ce s'a zămislit într'ânsa din Duhul Sfânt este“⁴⁾; Spiritul lui D-zeu s'a coborât asupra lui Iisus la botez, iar după botez „îndată l-a scos pre dânsul Duhul în pustie“⁵⁾; Duhul L-a uns și l-a dat legea misiunii sale „Duhul Domnului preste mine, pentru care m'au uns bine a vesti săracilor“⁶⁾; cu puterea Spiritului a făcut minuni și a scos dracii cu „Duhul lui D-zeu“⁷⁾. Duhul lui D-zeu vorbește în apostolii Lui: „că nu voi sunteți cei ce grațiți, ci Duhul Tatălui vostru este carele grăește întru voi“⁸⁾; Duhul este pentru discipoli ca o putere specială de defensă⁹⁾.

Sinopticii prezintă, așadar, pe Sf. Duh în concepția Ve-

¹⁾ Marc IV. 28

²⁾ G. B. Stevens, The Theology of the N. Testament, part. II. p. 223.

³⁾ Mat. XXVIII. 19

⁴⁾ Mat. I. 18. 20. Luca I. 35.

⁵⁾ Marcu I. 12.

⁶⁾ Luca IV. 18.

⁷⁾ Mat. XII. 28.

⁸⁾ Mat. X. 20.

⁹⁾ Marcu XIII. 11, Mat. X. 19. 20.

chiului Testament și se referă mai ales la împunericărea misianică a lui Iisus. Nu putem spune dacă cei trei evangheliști au cugetat pe Sf. Duh ca persoană distinctă de Tatăl și Fiul, însă ceea ce ei spun despre Duhul, conține această concluziune.

Evangelhia sf. Ioan prezintă o clară idee despre misiunea Sf. Duh în mântuire, misiune care nu s'a arătat în plina ei lumină în timp ce Hristos era încă pe pământ. „De folos este vouă ca să mă duc eu, că de nu mă voi duce eu, *mângăitorul* nu va veni la voi, iar de mă voi duce, îl voi trimite pre *El* la voi”¹⁰⁾.

Sf. Duh vine în plinătatea sa numai după ce Iisus și-a terminat viața sa pământească. Cea mai importantă exprimare a doctrinei despre Sf. Duh, în evanghelia a patra, este în acea formă a învățaturii Mântuitorului cunoscută ca „promisiunea Sf. Duh”, care nu-i exprimată explicit în sinoptici.

Toată teologia evangelistului Ioan despre Sf. Spirit este concentrată în două expresiuni: *ὁ Παράκλητος* și *τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας*¹¹⁾.

Cuvântul *Παράκλητος* însemna pe unul care-i chemat să asiste pe altcineva și era mai ales aplicat unui avocat, în special unui avocat pentru apărare. Așadar, de fapt, acest cuvânt înseamnă avocat, consolator, sau ajutor. Cuvântul „Mângăetor”, în sensul de *susținător*, reprezintă foarte bine esențialul cuvântului *Παράκλητος*.

Când Iisus Hristos a vorbit discipolilor despre sfârșitul vieții sale, discipolii au rămas într'o teribilă perplexitate, îndoială și nesiguranță. Însă *ὁ Παράκλητος*, sprijinitorul, *mângăetorul* a fost trimis ca să le întărească credința în Mântuitorul înviat, să mângăie pe acei cari au fost lăsați singuri, să arate triumful evangheliei lui Hristos peste necredința lumii și să facă dreptate: „și viind Acela va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată: de păcat, căci nu cred întru mine; iar de dreptate căci la Tatăl meu merg...; iar de judecată, căci Stăpânul lumii acesteia s'a judecat”¹²⁾.

Aici avem pe Sf. Duh cu totul deosebit de Tatăl și de Fiul, având o misiune specială pe care o va îndeplini potrivit voinței Tatălui.

Pentru sf. evangelist Ioan, Duhul nu mai este numai o simplă putere, în care Hristos face minuni, ci o „realitate”, care se va pune în legătură directă cu credincioșii, — nu numai pentru durata unei vieți pământești, ci pentru totdeauna. *ὁ Παράκλητος* nu este un avocat sau

mângăetor, care să procure vr'un favor special dela D-zeu, ci este *τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας* — Duhul adevăului; — adevărul absolut, ultima realitate, care *Παρά τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται* — dela Tatăl purcede — și care va fi adevărata continuare a activității Fiului pentru mântuirea omului, pentru că Duhul nu va lua dintr'ale sale, ci dintr'ale Fiului¹³⁾ și va mărturisi pentru el¹⁴⁾.

Părerea rătăcită că Sf. Spirit ar fi numai un nume al lui Hristos glorificat nu se poate susține în fața pasajilor din Sf. Scriptură a N. Testament, unde Sf. Duh este explicit deosebit de Domnul nostru Iisus Hristos: „Și *Eu* voi ruga pre Tatăl, și El va da vouă alt Mângăetor” (*ἄλλος Παράκλητος*)¹⁵⁾. „Încă multe am a zice vouă, ci nu puteți a le purta acum...”,¹⁶⁾ însă Mângăetorul, Duhul cel Sfânt, pre care'l va trimite Tatăl întru numele meu, acela pre voi vă va învăța toate”¹⁷⁾.

Astfel evangelistul Ioan arată pe Sf. Duh ca pe o „persoană” deosebită de Hristos și Tatăl; ori ce altă explicațiune nu este bazată pe o exigeneză serioasă. Aceasta este învățătura lui Hristos; acesta este descoperirea înșasă alui D-zeu! Sf. Spirit manifestă viața divină tot așa de deplin, cum e manifestată în Iisus Hristos, D-zeu ce locuște în mijlocul nostru. Astfel, „văzând în viața ei proprie, continuată viața Fondatorului ei, iar în viața Fondatorului ei, viața lui D-zeu înșasă”¹⁸⁾. Biserica creștină crede și pastrează doctrina despre D-zeu: Unul în Dumnezeuire Sa, însă în Trei Persoane deosebite, în al căror nume noi devenim fii Săi adoptivi.¹⁹⁾

Dr. Vintilă Popescu,
profesor.

(Va urmă)

† Constantin Morariu.

Avem trista datorie de-a anunța publicului nostru cetitor, că în vesela grădină a Bucovinei s'a prăbușit un stejar uriaș, ale cărui ramuri puternice a ținut piept tuturor vijeliilor dușmănoase, ce s'au abătut asupra neamului nostru românesc de acolo în cei din urmă 50 ani.

Născut acum 73 ani într'un sat din apropierea mănăstirei Dragormirna, dintr'o familie de plugari, Constantin Morariu a cunoscut din frageda tinerețe toate umilibrile stăpânirii austriace.

Inchinându-se carierei preoțești, a urmat studiile

¹³⁾ Ioan XVI. 14

¹⁴⁾ „ XV. 26.

¹⁵⁾ „ XIV. 16.

¹⁶⁾ „ XVI. 12.

¹⁷⁾ „ XIV. 26.

¹⁸⁾ Prof. Webb, *Got und Man*. Oxford, 1924.

¹⁹⁾ Mat. XXVIII. 19.

¹⁰⁾ Ioan XVI. 7.

¹¹⁾ Ioan XV. 26; XVI. 7, 13.

¹²⁾ Ioan XVI. 8-11.

la facultatea teologică din Cernăuți până la 1878.

Prieten și coleg cu marele compozitor Ciprian Porumbescu, studentul teolog Constantin Morariu a gustat răcoarea temniței austriace la 1877 pentru o telegramă trimisă la Iași, unde se comemora doliul aniversării răpirii Bucovinei de către Austria la 1777.

În umbra rece a temniței a compus Porumbescu „Hora detrunchiaților” și tot acolo a încolțit în inima rănită a lui Morariu gândul desrobirii neamului său.

Ca și popularul compozitor al „Tricolorului” nostru, Porumbescu, așa și tânărul Morariu a ținut să se afirme chiar dela început ca un luptător neînfricoșat pentru drepturile Românilor din Bucovina înstrăinată și robită.

Viața însă, cu realitățile ei crude, l-au povățuit curând pe tânărul preot entusiast să renunțe la calea primejdioasă a manifestărilor sgomotoase și puțin folositoare și să pornească cu nădejde pe cărarea spinosă a luminării neamului său de plugari, cărare care trebuia să ducă la desrobirea de mai târziu.

Rar se va putea întâlni pe întreg cuprinsul acestei Români-Mari un preot mai luminat și cucernic, un învățător mai blând și harnic, un gazetar popular mai iscusit și muncitor, care să se fi pus de bunăvoie și fără gând la răsplătă în slujba grea de deșteptare, îndrumare, organizare, îmbărbătare și apărare a neamului său năpăstuit de scartă.

Preot, învățător, scriitor și gazetar, Constantin Morariu a dezvoltat o uriașă și neîntreruptă activitate de o jumătate de veac, activitate isvorită din dorința sa caldă, de a ajuta neamului său în lupia tot mai grea cu mulțimea dușmanilor săi.

Lupta aceasta a urmat-o pentru puțin timp, spre sfârșitul marelui războiu, când a luat în mână toiagul pribegiei. Atunci scumpa lui Bucovină, cotropită de oștirile dușmane, a rămas departe de el, gemând în desnădejde.

Despre faptele creștinești fără număr ale harnicului preot C. Morariu vorbesc lacrimile și recunoștința miilor de plugari, cari s'au împărtășit din bunătatea evanghelică a acestui preot cu inima de aur.

Amintim numai de marele număr de lucrări, ce a compus și răspândit pentru luminarea fraților săi bucovineni: scrieri bisericești, istorice, culturale, literare și pedagogice. Toate au la temelie lor semnele principii ale moralei creștine, ale patriotismului luminat și toate urmăresc ca ultimul scop triumful adevărului, binelui, dreptății și libertății.

Istoria Bucovinei din ultimii 50 de ani nu se poate scrie fără consultarea acestor pagini, în cari clocotește sbuciumul luptelor politice-culturale din Bucovina austriacă dispărută.

În veci să fie pomenirea acestui cucernic și luminat preot. Și rugăciunile neamului românesc să fie primite la tronul ceresc pentru odihna de veci a neuitatului Constantin Morariu.

Meditație pentru cuminecătură.

Sufletul omenesc pururea este refractat de razele divinității. Sub influința lor pornirile sufletești pornesc la viață. Manifestările sufletului sunt feburite. Asemenea florilor cari împodobesc natura, împodobesc și ele talia omului. Insușirile nobile ale ființei omenesti sunt produsul cultivării sufletului. Nu e destul atâta numai. Pe lângă adierile priincioase sunt și stricătoare. Așa că nu e suficient însuflarea ce o primim din afară, ci se reclamă o conlucrare organică în combinație materială cu substanța oferită de Mântuitorul. Numai așa se va lucra complect și efectiv pentru mântuirea sufletului, pentru că atunci vom împărtăși pâinea lui Hristos. Altcum nu am lucrat îndeajuns, nu am tăcut nimic dăinuiitor și aducător de viață.

Admonițiunea evanghelică: „De nu veți mânca trupul Fiului omenesc și de nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață între voi” (Ioan 6, 53) ne e de ajuns a ne da seama, de actul ce s'a săvârșit în foisorul clădirei din Ierusalim. Acolo atunci s'a pus baza unei instituțiuni de cult mistic a sftel taine eucharistice. A trebuit ca să se facă aceasta, ca să ne clarificăm în privința acestui așezământ. Necesitatea acestei clarificări o reclamă mărginirea mentalității omenesti. Cum se poate aceasta, ca cineva să-și dea trupul său spre mâncare și încă spre viață nu spre morte? Ce este aceasta ce din viac nu s'a pomenit? Reclamă clarificarea acestui așezământ și rațiunea lui de a fi, căci așa e mentalitatea omenească, cece ise impune ca condițiune a fericirii sale, voiește să o pătrundă cu facultatea sa de pricepere. Enigma se clarifică în seara cinei celei de taină. În paranteză fac o sfidare a ereticilor primelor timpuri creștine, cari în primitivitatea lor căzură în păcatul de a acuza pe creștini de canibalism. Cu dispreț să delaturăm aceasta aberațiune. Cina cea de taină e ceva sublim. Cuvintele lui Isus de a mânca trupul lui și a bea sângele lui au un înțeles simbolic. Nu din pofta de a îndestuli pulsațiunile stomachale se aranjează aceasta cină ci de a-se concretiza ceea ce până aci era abstracțiune necunoscută. La cină a fost Isus cu Apostolii. Ei fură cei dintâi dar și cei mai competenți de a ști tainele împărăției lui Dumnezeu. În consecință ca unii cari vor să înțeleagă aceste taine le spuse Isus frângând pâinea: „Luați măncați, acesta este trupul meu”..., apoi luând pâharul: „Beți dintru acesta toți, acesta este sângele meu”... (Mateiu 26, 26 28). Deci acum înțelegeți voi cei dintâi cei ce nu ați priceput până acum! Iată trupul meu și iată sângele meu, cari le-am oferit vouă și lumii spre împărtășire, ca mijloc pentru mântuirea trupească și sufletească în viața de acum și în cea de veci! Așa ne spune Isus. O clarificație mai expresivă nici nu putem pretinde, pentru-că se demonștră în deajuns posibilitatea împărtășirii cu trupul și sângele lui Isus.

Aplicarea practică la necesitățile sufletești a acestei taine produce o mulțime de efecte. Toate s'ar putea clasa în unul sau două mai esențiale, dar privindu-le prin prizma singuraticelor manifestațiuni avem să ne dăm seamă de fiecare în parte. Așa vine azi apostolul și în înzistița sa pentru sfânta împărtășire ne spune categoric: „De câteori veți mânca pâinea aceasta și veți bea păharul acesta, moartea Domnului vestiți până când va veni“.

Așa ne spune apostolul. Simplu la aparență, dar de primordială însemnătate. A explicat caracterul de jertfă a sfintei taine eucharistice instituite de Isus pentru mântuirea omului. Se arată posibilitatea ca omul să se aducă pe sine de jertfă pentru mântuirea sa prin ce omul se cualifică de o valoare esențială.

Facem o analiză a textului citat. Rațiunea de a fi a tainei eucharistice constă în caracterul ei de jertfă. Religiuina creștină fiind religiuina sufletului nu se poate baza pe formalitățile olocaustelor ci pe tributul jertfei personale a omului. Criteriul constă în curățirea sufletului și suprimarea patimilor și a poftelor. Lăcașul patimilor este trupul. Acesta este obiectul ce trebuie să-l pună pe altarul de jertfă creștinul. Omul în urma stăpânirii totale a patimilor și poftelor ajuns la cea din urmă treaptă a decadenței. Mântuirea din acest adânc a pretins cel mai mare sacrificiu: jertfirea omului. Aceasta a fost însă cu neputință, ca fiecare om să-și jertfească viața. Atunci s'a întâmplat întruparea lui Isus. El luă asupra sa sarcina de a aduce trupul său jertfă pentru om. Jertfa lui expiă păcatele omului. Moartea lui Isus învoalvă în sine moartea păcatelor omenești. O mică comparație deosebită. Și jertfele profane au caracterul de curățire prin omorirea păcatului. Prin punerea mânilor se transmitea păcatul în animalul destinat și junghiat pentru jertfă, care apoi mistuindu-se prin ardere naturală că se omoră și păcatul.

Jertfa lui Isus e mai merituoasă mai directă și mai adevărată. E mai merituoasă, căci se pune pe altarul arderii obiectul cel mai prețios omului — trupul — viața acestuia. Și știm, că străduința oricărei vietăți și mai îndeosebi a omului e ca să dea orice în schimb pentru a-și salva viața trupului. E mai directă, că nu transmite păcatul în obiecte străine ca prin arderea acestora să expleze, ci direct sacrifică însași partea aceea, care e cauza și din care a izvoțat păcatul. Aici nu e lipsă de transmitere căci nu se lucră mijlocit ci direct. E cea mai adevărată. Orice fel de jertfă pretindea obiectul cel mai perfect „întru care vicieșug nu este“. Ce să fie oare mai perfect ca trupul lui Isus? Culmea perfecțiunii. Să nu deviem în această apreciere, de a scădea valoarea perfecțiunii trupului lui Isus, când știm că s'a aplecat schimbărilor naturei omenești, cari le pretind funcționarea organismului viu. Ca b. o., că Isus s'a ostenit, a suspinat, a simțit oboșeli ș. a.

Aurel Budin,
preot în Husasău jud. Bihor.

(Va urma)

Actul

sfintirii „Capelei“ din comuna Lucareți.

În ziua de 20 Martie a. c. a avut loc sfintirea provizorie a capelei din comuna Lucareți. În preseara zilei s'au săvârșit Sf. vecernie și s'au sfintit obiectele necesare serviciului divin precum și un clopot nou. La sf. vecernie a luat parte, pelângă publicul numeros și Dl primar A. Jivovici din Brestovăț Dl subnotar Nicolae Rădoi și Dl notar Gaspar Lutsche Răspunsurile au fost date de subsemnatul, Dl subnotar N. Rădoi și primarul din Brestovăț.

În însuși ziua serbării cu cea mai călduroasă dragoste am primit în mijlocul nostru pe însuflețitul și sprijinitorul cauzei noastre naționale, pe părintele Andrei B. Andraș dela Brestovăț în fruntea corului bisericesc, tot din Brestovăț cari se apropiu de noi în cântece patriotice. După sfintirea apei s'a celebrat sfintirea capelei în mod provizor și s'a început Sta liturgie la care au servit pelângă părintele Andrei B. Andraș și monahul sârb D. Popovicu. Răspunsurile liturgice de Muzicescu date de cor au stors lacrimi din ochii credincioșilor însetați după rugăclune și serviciu în limba strămoșească. Școala era ticsită de lume. La priceasnă părintele A. B. Andraș a ținut o vorbire frumoasă despre rolul bisericii în decursul dezvoltării creștinismului. Fiind sectari în comună, părintele a atins și combătut cu multă cunoaștere de cauză rătăcirile sectare. La actul Sf. liturgii a participat și Dl Pavel Perian șeful postului de jandarmi din Brestovăț

Masa comună a fost la subsemnatul, unde a luat parte pe lângă preoți și alți inteligenți.

Marele român, existent în vitregia timpurilor apuse „Iosif Gal“ a dorit mult a vedea o biserică aici între românii sârbizați dând toate cele necesare acestui scop, însă din cauza tractării noastre, aceasta dorință nu s'a putut realiza până acum.

De încheiere venim a aduce sincerile și călduroasele noastre mulțumiri D-lui Ministru al Cultelor pentru suma de 10.000 lei pentru realizarea susarătutului scop. Totodată aducem călduroasele și sincerele noastre mulțumiri D-lui părinte Andrei B. Andraș din Brestovăț pentru binefacerea „donării sesiunii de 32 jughere pământ“ competent Domniei Sale, și pe care a donat-o pentru a se arenda în folosul procurării mijloacelor cauzei noastre naționale bisericești.

Dragosin C. Sălage
învățător st. teolog

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala“

Prima Liturghie în satul Andrei Șaguna.

Satul acesta s'a înființat, mai bine zis, este în curs de înființare pe domeniul Utveniș, prin coloniști veniți din Ungaria. Nu au încă nici biserică; nici școală și nici alt adăpost pentru servicii religioase sau lucrări culturale. Pentru acești buni credincioși au alergat în Duminica a III. din Postul Invierii preoții Nicolae Bîru și Florea Codreanu și diaconul Vichentie Guleșiu. Având sf. Antimis al misionarului eparhial și binecuvântarea P. S. Sale Părintelui Episcop Grigorie, au săvârșit sub un cort mic ridicat pe loc, destinat bisericii și împodobit cu frumoase covoare românești, următoarele servicii. 1. Sfințirea apei și stropirea cu aghiasmă a locului și a credincioșilor, apoi s'au citit în taină rugăciunile Utreinei și s'a împlinit Proscomidia de cătră pr. F. Codreanu, ca în acelaș timp preotul N. Bîru să poată mărturisi, într'o casă particulară, pe cei pregătiți pentru sfintele Taine. 2. Ambii preoți împreună cu diaconul au servit apoi sf. Liturghie, care e cea dintâi în acest sat. Toți bărbații, toți copii și multe femei au fost de față. Toți cântau împreună răspunsurile conduși de cei 2—3 foști cântăreți ai stranelor din Cenad și Giula. La priceasnă a predicat pr. F. Codreanu despre trebuința de a ne împărtăși, iar la timpul său s'au cuminecat 32 persoane. 3. După amiază pr. F. Codreanu a ținut o conferință despre Taina căsătoriei. Conferința a fost o prelucrare a celor cuprinse în broșura sfintiei sale din Biblioteca creștinului ortodox. 4. Lucrările s'au încheiat cu serviciul Vecerniei. În sfârșit s'au distribuit broșuri dăruite de P. S. Sa Părintele Episcop din Biblioteca creștinului ortodox. Preoții au fost însoțiți până la gara Zimand de cătră toți bărbații satului, cari și-au exprimat marea dorință, de a fi cercetați cât mai des

„Soc. Mormintele Eroilor căzuți în Răsboiu“.

Aviz

Comitetul județean Arad, aduce la cunoștință onoratului public, că la 17 Aprilie 1926 ora 11, 30 va ține în sala de ședințe a Primăriei Arad, adunarea generală anuală, la care vor participa toți membrii.

La aceasta adunare generală se va ceti lista tuturor donatorilor și membrilor, cari vor avea dreptul să participe, chitanța servindu-le drept bilet de intrare.

Rugăm pe toți aceia cari vreau să participe la ședințe ca să grăbească cu înscrierea de membru și donațiuni, deoarece aceste înscrieri se mai fac numai până la 10 Aprilie 1927.

Inscrieri și donațiuni, Primărie, camera 55, orele 8—13 zilnic.

Nr. 1675/1927.

Ordin circular.

Pentru a pune capăt unor inconveniente din sfintele noastre biserici, dispunem spre știre și conformare precum urmează:

1. În cursul serviciului divin, episcopii n'au voie să numere banii; iar vinderea luminilor să o facă discret, ca să nu turbure serviciul divin și pe credincioși în rugăciunile lor.

2. În cursul serviciului divin sunt strict oprite convorbirile, mai ales în strane.

Cântăreții și cei ce stau în strană trebuie să dea poporului pildă bună și edificatoare în ascultarea cu atențiune și pietate a serviciilor dumnezeiești.

3. Biserica trebuie ținută în curățenie exemplară, ca cultul divin să se poată executa într-o atmosferă deamănă și solemnă.

4. Toate serviciile divine obligatoare să se țină regulat și la timpul precis, ca poporul și cântăreții să se știe orienta.

Preotul n-are voie să procedă în mod arbitrar, ci trebuie să se conformeze strict regulilor liturgice.

5. În fine îndatorăm din nou preoțimea să observe portul preoțesc conform ordinului nostru Nr. 1891/1926.

Arad, din ședința Consiliului eparhial ținută în 24 Martie 1927.

Consiliul eparhial ort. rom. din Arad.

Oferte

la fondul de propagandă religioasă:

Dela Primăria comunei Soca	Lei	250—
„ comunele polit'ce din județul Arad	„	80 000—
„ Pretura din S. Nicolaul Mare	„	500—
„ Banca Spiru Haret filiala Arad	„	1000—
„ comuna bisericească Utvin	„	1000—
„ „ „ Saturău	„	100—
„ „ „ Ohabalungă	„	100—
„ „ „ Căpruța	„	500—
„ „ „ Cuveșdla	„	62—
„ „ „ Hodoai	„	590—
„ comunele politice din jud. Arad	„	21 200—
„ comuna bis. Nereu	„	1000—
„ comuna bis. Semlac	„	500—
„ comuna bis. Mândruloc	„	500—
„ Banca Rom. filia Timișoara	„	2000—
„ 5 preoți	„	500—
„ Banca Rom. filia Arad	„	2000—
„ Federala Reg. „Zorile“ din Arad	„	2000—
„ „Albina“ sucursala Timișoara	„	200—
„ Banca centrală bănățeană	„	1000—
„ „Arădana“ soc. com din Arad	„	2000—
„ „Victoria“ inst. de credit și eco. Arad	„	25.000—

Institut biblic adventist.

Ministerul Cultelor și Artelor a aprobat ca la Dicio Săn-Martin în Ardeal să funcționeze un „Institut Biblic” adventist având cursuri de 4 ani. La acel curs locul principal îl ocupă limba germană și engleză, având limba română mai puține ore în plan. Profesorii școlii pot fi țărani fără nici o școală căci Regulamentul nu prevede nimic. În Institutul Biblic poate intra ca elev chiar și un analfabet, căci Regulamentul nu cere nici cel puțin patru primare. Și astfel pecând Jugoslavia a închis toate casele adventiste și le-a sigilat, la noi în Țară se autorizează de către Stat un Institut Biblic, că vezi Doamne de acolo vor eși oameni luminați ca să poată mai cu autoritate propaga desbinarea între Români. Ne facem numai o sfântă datorie semnalând și dela acest loc nenorocirea cea mare care va năpădi asupra noastră din acest focar de răzvrătire a cărui autorizație dată de Stat nu numai că nu e în interesul Statului, dar e direct contra Statului. Cerem să se revină până nu e târziu asupra acestei autorizații căci, înțelegem ca Biserica să-și potențeze zelul, dar nu pe urma autorizațiilor date de Stat celor mai feroci și periculoși inamici ai săi.

Convocator.

În baza § 5 din Regulamentul Asociației clerului „A. Ș.” prin aceasta convocăm adunarea generală de primăvară a Despărțământului Belinț, pe ziua de 14 Aprilie a. c. la Belinț cu următoarea ordine de zi:

1. La orele 8 a. m. mărturisirea preoților din tractele Belinț și Balinț, prin duhovnicii: Păr. Iosif Cloambeș și Păr. Alexandru Popovici. Mărturisirea să face în decursul utreniei.

2. Sf. liturgie în sobor și împărțășirea preoților la priceasnă

3. Predică deloc după împărțășire, rostită de preotul local: Păr. Ioan Belei.

4. Chemarea Dub. Sfânt.

5. Deschiderea adunării prin președinte.

6. Raportul general despre activitatea Despărțământului pe an, 1926.

7. Raport despre activitatea cercurilor religioase pe anul 1926.

8. Raportul casșierului despre cotizațiile încasate dela membrii pe an, 1926.

9. Alegerea președinților și secretarilor pentru fiecare cerc rel. pe 1 an.

10. Alegerea delegaților pentru congresul preoțesc.

11. Propuneri.

12. Închiderea adunării prin președinte.

Participarea este obligatorie pentru fiecare membru.

Leucușești, în 24 Martie 1927.

Preot. Ioan Trifu
președinte Desp.

Preot. Nicolae Ardelean
secr. Desp.

INFORMAȚIUNI

Cum își zidesc biserică, creștinii vrednici? Satul Arhira din comuna Preușești, județul Fălțiceni, are 120 locuitori. În sat nu există biserică. În toamna anului 1925 s'a format un comitet.

Acest comitet, după îndemnul d-lui Gh. Dimitriu, au decis să construiască o biserică, numai cu ofrandele celor 120 locuitori din sat fără să se facă apel la obolul public

S'a ales locul pe care să înceapă construirea bisericii. Trebuiau bani! Iată cum s'a adunat bani: S'a luat deciziunea ca fiecare locuitor din sat să cultive un număr oare-care de arii cu sfeclă, fabrica de zahăr să facă anjejamente, să dea avans de bani și în toamna anului 1926 să se facă decontarea sumelor date și acele ce se cuveneau locuitorilor.

Razultatul este cel următor: Biserica s'a zidit complet din cărămidă, s'a acoperit cu tablă, s'au așezat crucile și vara aceasta vor începe lucrările din interior.

Pentru banii trebuincioși s'a făcut din nou anjejament pentru cultura sfeclei.

Biserica aceasta va avea hramul sf. Gheorghe și va fi terminată în toamna aceasta.

Construirea ei va costa peste un milion de lei

3 ani închisoare pentru o găină. La judecătoria din Bohuș s'a judecat un interesant proces de furt. Vechiul pușcăriaș Ion Arman în complicitate cu un alt hoț anume Moise Ban a fost surprinși furând o găină dela comerciantul Avram Idel Marcu. Cu toate plendoariile avocaților d-l judecător Sergiu Ștefănescu a condamnat pe Ion Arman la 3 ani închisoare și pe complicele său Moise Ban la 7 luni închisoare.

Bapțiști tâlhari. Cazul de față, este o pildă eclatantă, din care se vede fățărnicia bapțiștilor, cari ajutați cu banii lui Iuda, predică apă și beau rachiu, vorbesc despre smerenie și propagă ura în contra noastră a „păcătoșilor” și în restimp când se cred nevăzuți fură în desfrâu de rupe pământul.

Iată ce zice o știre, primitivă din comuna Seleuș:

Bapțiștii Cladovan Ion, Coman Ion și Dehelean Ion, toți trei din Seleuș, uitând de simpla zicală „nu lua ce nu-i al tău, că te frige dragul meu”, au furat stupii „frate”-lui lor, cu numele Kramer Francisc.

Așa se vede că în comuna Seleuș bapțiștilor le place miera și de dragul dulceții fură și chiar și dela „fratele” în credință!

Ce fac oare acești nenorociți când le vine dor de alte... dulceți?!

Autoritățile din Seleuș, de sigur că o să aibă o deosebită atenție față de sectanții stupari... să nu tot umbie la roiul „fraților” de credință.

A. Sa Principele Mihai, moștenitorul tronului României, a sosit în țară, venind din Roma, însoțit de Regina Sofia și Princesele fostei familii regale a Greciei.

Ziarul „*L'Indépendance Roumaine*” pășind în al 51-lea an al existenței sale s'a transformat în societate pe acțiuni și s'a pus în serviciul propagandei române în străinătate.

Țăranul dela Turtucaia. Un locuitor din comuna Turc-Smil care nu avea altă avere decât un măgar bătrân, moștenit dela socrul său, fiindcă ducea lipsă de cele necesare existenței sale și a familiei, s'a hotărât să-l vândă pe prețul de 240 lei. Și astfel după înțelegere pleacă cu cumpărătorul la primăria satului, pentru a-l da biletul de vânzare. Acl primarul îi cere după ce face biletul de vânzare 175 lei pentru portretul dlui deputat Papa Costea, 45 lei pentru un calendar politic și 30 lei costul biletului de vânzare, în total cetățeanul care a luat 240 lei, a dat 260 lei, — deci a trebuit să se mai împrumute cu încă 20 lei pentru ca să poată plini cerințele primarului. Atunci bietul om care nu se așteptă la aceasta, ridică portretul și calendarul, le privește lung, apoi le rupe, oftează și pleacă.

Di Ion Agărbicianu directorul „*Patriei*” și unul dintre stâlpi partidului național a trecut în partidul averescan, iar acesta drept răsplată l-a ales membru în delegația permanentă a orașului Cluj. Destrămarea partidului național urcă tot mai sus către cel din fruntea lui.

Massaryk, președintele republicii cehoslovace a împlinit 77 ani. Cu prilejul acesta toată țara a ținut să facă o prăznuire strălucită iubitelui ei șef. Școalele, biserica, armata, teatrele, orașele și satele au aranjat serbări în cinstea moșneagului, care a făcut mărirea de azi a țării sale.

Cuvântul unui țăran pentru Majestatea Sa Regele. Nu pentru dăruri lumești mă oștenesc ci pentru iubirea și dorirea de bine a M. Sale regelui nostru, care prin faptele sale de erou, a reușit să adune pe toți românii într'un mănunchiu, ca să fim o limbă și o lege. El este al doilea Mesia pentru noi Români D-zei să-i dăruiească deplină sănătate și să-i lungească firul zilelor cu zeci de ani înainte, ca să ajungă să vadă holda, pe care a sămănat-o aducând rod în belșug.

Bani de aur. Banca națională a țării a hotărât să bată bani de aur și anume monede de 20 și 100 lei care vor avea chipul Regelui și pajura țării, Se va

scrie: „*Ferdinand I Regele românilor*”. Pe lângă aceste monede se vor bate și monezi ale încoronării de 25 și 50 lei, care vor reprezenta pe o parte pe Rege cu coroana în cap și pe cealaltă pe Regină. În scopul acesta, D. Dem. Burillianu guvernatorul Băncii Naționale, a plecat la Paris, de unde va peca spre Londra, ca să facă acolo contract pentru baterea acestor monede.

Bolșevici prinții cu ocaua mică. Sovietelele din Moscva au trimis în china vaporul „*Panimate Lenina*”, în care călătoria doamna Borodin, soția consulului rus din Shangai. Vaporul era însă încărcat cu tipărituri revoluționare, cu planuri militare și documente secrete. Cu doamna Borodin veniau și trei bolșevici, cari aveau de scop să răspândească foile revoluționare în china și să ațâțe pe răsculați. Vaporul a fost deținut însă de armata contrară și toate lucrurile confiscate, iar cei trei bolșevici au fost închiși. Guvernul dela Moscva face acum gură mare, că Chinezii n'au avut drept să caute cuprinsul vaporului. Cu alte cuvinte hoțul sblară din gură de șarpe că omul de omenie nu-i dă pace să fure.

Răspândirea evangheliei. În orașul Londra, reședința Angliei este o societate, care se ocupă numai cu tipări și răspândirea evaegheliei între toate noroadele pământului. Evanghelia a fost tipărită până acum de acea societate în 566 de limbi și a fost răspândită în sute de milioane de cărți. Numai în anul trecut societate a răspândit opt milioane și jumătate de evanghelii. Până și sălbaticii din Africa îi pot ceti azi evanghelia tălmăcită în limba lor. Nici o altă carte din lume n'are o astfel de răspândire. Numai bolșovicii au ars-o, în bătae de joc.

Ucigașa lui Grozăvescu. Gazetele din Viena scriu că toate forurile judecătorești sunt de părere că soția lui Grozăvescu, care și-a ucis bărbatul într'un chip atât de crud, va fi achitată. Se vede că Vienezii vreau să dea acestui omor ticălos și ordinar o față politică Grozăvescu a fost român, iar ea jidancă. Deci nici o pagubă că este cu un Român mai puțin în lume.

Misiuni religioase. Pentru Duminecă în 27 I. c. Prea Sf. Sa Părintele Episcop a exmis pe Păr. Protosincel Dr Iustin Suciu, profesor de teologie, însoțit de diaconul Octavian Cănpian, prof. de religie, în comunele Siclău și Pădureni. În ambele locuri serviciile divine (în Siclău sf. liturghie și în Pădureni vecernia) au fost oficiate de Sfințiiile Lor. iar Păr. Suciu a ținut și o cuvântare religioasă, îndemnând credincioșii de a participa la sf. taină a mărturisiri.

CONCURSE.

În baza rezoluțiunii consistoriale Nr. 4366/1926 să publice concurs cu termen de 30 de zile pentru îndeplinirea parohiei vacante din Toc.

Venitele acestei parohii sunt:

1. 22 jugh. cad. 800 st. cv. pământ arător și fânaș.

2. Un intravilan parohial cu 800 st. cv.

3. Stolele legale.

4. Birul legal.

6. Intregirea dela stat.

Casă parohială nu este.

Parochia este de cl. II-a, dar în lipsă de reflectanți cu cvalificațiune pentru parohii de cl. a II-a se vor admite și recurenți cvalificați pentru parohii de cl. a III-a.

Alesul este obligat să catechizeze elevi școlii primare din localitate și să achite toate impozitele după beneficiul parohial.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recurile lor, adresate comitetului parohial ort. rom. din Toc și provăzute cu documentele de cvalificațiune și serviciu, oficiului protoprezbiteral ort. rom. în Radna, iar dânsi să se prezinte — pe lângă stricta observare a dispozițiunilor §-lui 33 din regulamentul pentru parohii — în sf. biserică din localitate, spre a se face cunoscuți credincioșilor.

Recurenții din alte dieceze au să-și obțină învoirea P. S. Sale domnului Episcop diecezan pentru a putea recurge la acasta parohie.

Din sedința dela 3 Oct. 1926.

Comitetul parohial.

În înțelegere cu: *Proprie Givulescu m. p. protoprezbiter.*

3-3

Nr. 1673/1927.

Se publică concurs pentru postul de duhovnic /spiritual/ la Institutul teologic din Arad, cu termen de 30 zile, socotite dela publicare în „Biserica și Școala”.

Salariul împreună cu acest post este: 1600 lei lunar, plus accesoriile prevăzute în bugetul Ministerului Cultelor.

Cel ce va fi ales va trebui să locuiască în seminarul teologic, unde va avea întreținere gratuită.

Concurenții la acest post trebuie să întrunească următoarele condiții:

1. Studii teologice sistematice și calificație preoțească de clasa primă.

2. Serviciu preoțesc de cel puțin 5 ani impliniți.

3. Să fie celibe ori văduv.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta

Consiliului eparhial cererile însoțite de autobiografie și dovezi autentice relative la îndeplinirea condițiunilor.

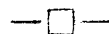
Candidații din altă eparhie vor putea intra în funcție numai după ce vor produce și litere dimisionale dela chiriarhul respectiv.

Postul se va ocupa la 1 Septembrie a. c.

Arad, la 24 Martie 1927.

Consiliul eparhial ort. rom. din Arad.

1-3

LA EXPOZIȚIA DE INDUSTRIE DIN ARAD ÎN 1903, A OBTINUT DECORAȚIE CU DIPLOMĂ DE ONOARE.

TURNĂTORIE DE CLOPOTE

IOSIF BISZÁK

GHIOROC (Jud. Arad)

SE TOARNĂ ÎN DIFERITE FORME ȘI MARIMI CU INSCRIȚII SPECIALE PE CORP LUCRATE DIN MATERIE PRIMĂ ȘI CU PREȚURILE CELE MAI MODERATE.

DORITORII SE POT ADRESA ÎN SCRIS PENTRU RELAȚII.

CATALOG LA CERERE GRATIS.

UZINELE METALURGICE TIMIȘOARA S. P. A.

STRADA ANDREI MUREȘANU No. 3

Clopote din metal curat. Armonie și acord perfect. Instalată cu cele mai moderne mașini. Prețurile absolut convenabile.

TELEFON No. 23-42.

Redactor responsabil: SIMION STANA.

Consurat: Prefectura Județului.